

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 5 d'abril del 2016

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. J.G.C. va presentar, en data 3-02-2012, una demanda de modificació de mesures paterno-filials, segons la qual demanava que s'establís la guarda i custòdia a llur favor, en atenció a la situació personal de la Sra. E.C.R., l'establiment d'un règim de visites supervisat a favor de la mare i el pagament d'una pensió de 600 euros, amb més la meitat de les despeses extraordinàries.

La Sra. E.C.R. va contestar a la demanda, en data 20-07-2012, i després d'al·legar la millora de la seva situació personal va sol·licitar

l'establiment d'un règim de guarda i custòdia compartida fins que els metges aconsellessin la possibilitat de retornar la guarda a la Sra. E.C.R.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 16-10-2013, amb la següent part decisòria: "**DECIDEIX:**

PRIMER: La modificació de les mesures paterno-filials adoptades en la sentència de 10 de juny de 2010, i modificades en el marc de la causa B-1007-4/2008 mitjançant Aute de 8 de febrer de 2012, 15 de març de 2013 i 19 d'abril de 2013.

SEGON: Atribuir la pàtria potestat compartida del menors J. i P.G.C. a ambdós progenitors.

TERCER: Atribuir la guarda i custòdia a favor del Sr. J.G.C.

QUART: Establir un règim de visites a favor de la Sra. E.C.R. d'acord amb el següent,

Visites Intersetmanals: Els dilluns i dimecres des de la sortida de l'escola i fins a les 21:00 hores d'acord amb els paràmetres i precisions establerts al VI, VII, IX, X i XI Considerants.

Caps de setmana: Dissabtes i diumenges alternativament de les 10:00 hores, fins a les 21:00 hores d'acord amb els paràmetres i precisions establerts al VI, VIII, IX, X i XI Considerants.

Vacances escolars: el pare gaudirà de la companyia dels menors durant la segona quinzena de juliol i la d'agost. La mare gaudirà de la companyia dels menors durant la primera quinzena d'agost cada dia de les 10:00 hores a les 19:00 hores. En relació a la resta de vacances escolars s'acorda que el règim de visites establert a favor de la mare s'estableixi de les 10:00 hores a les 19:00 hores. En tot cas s'efectuaran segons l'establert en els VI, IX, X i XI Considerants.

Aniversaris, onomàstiques i altres celebracions: El règim de custòdia i de visites es desenvoluparà d'acord amb l'establert al X Considerant.

CINQUÈ: Establir una pensió d'aliments de 600€ mensuals a càrrec de la Sra. E.C.R. Aquesta pensió s'haurà de fer efectiva entre els dies 1 i 5 de cada mes, import que s'augmentarà anyalment segons la variació que experimenti l'IPC.

SISÈ: Les despeses extraordinàries i extraescolars es sufragaran d'acord amb l'establert al XIII Considerant.

SETÈ: No efectuar especial condemna en costes”.

III.- La Sra. E.C.R. va interposar recurs contra la sentència dictada a la instància i, en data de registre 21-01-2014, va formular escrit de conclusions, en virtut del qual i pels motius continguts en el mateix, demana la revocació de la resolució dictada.

El Mgfic. Ministeri Fiscal, per escrit de 6-02-2014, va sol·licitar, en consonància amb els arguments continguts en el mateix, la desestimació del recurs interposat.

El Sr. J.G.C. va presentar escrit, de data 17-02-2014, de contesta a les conclusions, en el qual s'oposava a les pretensions de la part recurrent, demanava que s'incrementés la pensió d'aliments a 700 euros i a la meitat de les despeses extraordinàries, amb inclusió de les derivades de les activitats extraescolars i lleure i sol·licitava la pràctica de prova en aquesta alçada.

IV.- Per escrit de 26-09-2014, el Sr. J.G.C. informava de nous fets i demanava la pràctica de noves proves.

Per Aute d'aquesta Sala, de data 9-10-2014, es va decidir acordar l'exploració judicials dels menors J. i P.G.C. i reservar la decisió sobre la pertinència de les altres proves al resultat de l'exploració judicial.

V.- En data 17-10-2014 es va efectuar l'exploració judicial dels dos menors, amb el resultat que es troba a les actuacions.

La Sra. E.C.R. va presentar escrit, de data 16-03-2015, en el que acompanyava documents i efectuava manifestacions.

VI.- Per Aute, de data 19-03-2015, es va admetre la incorporació als autes de l'informe realitzat pel psicòleg i psiquiatra de la Unitat de

conductes addictives de 2-02-2015 i no es va donar lloc a la pràctica de la resta de proves demanades pel Sr. J.G.C. en els seus escrits de dates 17-02 i 26-09-2014.

Efectuat el trasllat del resultat de l'exploració judicial, les parts litigants van efectuar les al·legacions que van tenir per oportunes en data 7-04-2015 i el Mgfc. Ministeri Fiscal ho feu, en data 2-04-2015, on sol·licitava, en atenció als informes obrants a la causa, la suspensió del règim de visites.

VII. –Per Aute de 27-04-2015, aquesta Sala va incorporar, com a diligència per a millor proveir, la resolució recaiguda en el marc de la causa B-1924-5/2011 i es va requerir a la Sra. E.C.R. per tal que acredités el seu salari i altres ingressos des de gener de 2012 i fins a l'actualitat.

VIII.- En data de registre 22-05-2015 la Sra. E.C.R. va acompanyar còpia dels informes de 14-01, 11-03 i 15-04-2015 dels que es desprèn l'evolució favorable de la situació personal de la mateixa.

Per escrit, de data 28-05-2015, el Sr. J.G.C. efectuava manifestacions relatives al salari i al compliment de les obligacions de la Sra. E.C.R. i demanava que es confirmés la pensió de 600 euros pels fills menors d'edat.

El Mgfc. Ministeri Fiscal, per escrit de 29-05-2015, es ratificava en el seu escrit de 27-04-2015 i sol·licitava que es requerís a la Sra. E.C.R. pel compliment de les quantitats reclamades pel Mgfc. Fiscal i per l'Aute de 15-12-2014 de la Batllia.

IX.- Per Aute d'aquesta Sala de 26-01-2016 es van incorporar els informes de la unitat de conductes addictives de 14-01, 11-03 i 15-04-2015, així com els efectuats amb posterioritat a la resolució recorreguda en el marc de la present causa i l'informe de 10-06-2015, i donar trasllat dels mateixos a les parts i al Mgfc. Fiscal.

Per escrit de 2-02-2016 el Sr. J.G.C. va efectuar les al·legacions que va tenir per oportunes, el 3-02-2016 ho realitzà la Sra. E.C.R. El Mgfc. Ministeri Fiscal va entendre que no procedeix cap canvi en la relació materno-filial i es va remetre al seu informe de 5-02-2014.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Cal advertir en primer terme que la única part recurrent fou la Sra. E.C.R., però de la lectura de l'escrit de conclusions del Sr. J.G.C. s'extreu que demana alteracions de les mesures establertes per la sentència d'instància, com ho és l'augment de la pensió d'aliments a 700 euros (encara que per escrit posterior sol·licita que es mantingui als 600 euros determinats judicialment) i que les despeses extraescolars o de lleure s'incloguin dins de les despeses extraordinàries.

Malgrat la manca de formulació de recurs, en els processos de família no actua el principi dispositiu quan es troben implicats i afectats els interessos dels menors d'edat, de manera que la Sala pot d'ofici, si ho estima adient, en absència de petició de les parts o bé quan aquestes les formulen sense el canal processal adient, examinar-les i alterar-les si redunden en benefici i interès del menor, que no deixa de ser el paràmetre essencial que ha de regir l'actuació dels Tribunal en la decisió d'aquestes controvèrsies.

Establerta, l'anterior qüestió prèvia, els motius en els quals la Sra. E.C.R. fonamenta el seu recurs són els següents.

En primer terme, sustenta que la valoració de la prova realitzada per la sentència d'instància no esdevé adequada pel que fa al règim de la

guarda i custòdia dels menors. Entén que presenta un estat consolidat amb millora, els perits valoren favorablement l'establiment d'un règim de custòdia compartida, disposa d'una feina estable a X., compleix amb el pla terapèutic, el pare dificulta l'apropament del menor J. amb la mare i les psicòlogues refereixen la interferència del pare. Per això, i a diferència del que sustenta la Batllia entén que la situació està normalitzada. Assevera que no hi ha impediments des del punt de vista matern i que des de la vessant paterna, com recull la sentència i ho manifesten els perits, que el pare procuri compaginar les activitats dels menors amb les resolucions judicials.

Consegüentment amb el règim de guarda compartida, i en atenció a que els ingressos del pare són més elevats, s'haurà de fixar una pensió de 300 euros d'aliments a favor dels fills.

En segon terme, amb caire subsidiari a la no determinació de la guarda compartida, demana que una vegada s'obtingui el règim de visites sense supervisió, s'haurà de fixar el règim de caps de setmana alterns i meitat de les vacances amb la mare amb pernoctació.

En tercer terme, en relació a la pensió d'aliments considera que no hi pot fer front, tota vegada que a les despeses ordinàries de 2.451,58 euros s'han d'afegir les despeses mèdiques per a assolir la normalitat. Així amb un salari de 1.761,91 euros, i en consonància amb el sou del pare de 2.426,15 euros, s'entén que una pensió d'aliments de 400 euros seria raonable.

I, en darrer terme, respecte de les despeses extraordinàries està disposada a abonar el 50% però no pot fer front a la meitat de les despeses derivades d'activitats extraescolars o de lleure.

II.- El primer extrem que ha de ser objecte de resolució és el règim de guarda dels menors J. i P.

La sentència d'instància valora la prova practicada a les actuacions de manera racional, lògica i adequada i extreu les conclusions correctes, les quals no abonen un règim de custòdia compartida entre els progenitors. En aquest sentit, la sentència d'instància refereix que per sentència, de data 10-06-2010, es va acordar la separació dels consorts i es va atribuir la guarda i custòdia dels menors a la mare. Per Aute de 8-02-2012 es va atorgar provisionalment la guarda dels menors al pare, degut a la prova d'un perill concret sobre la integritat física i moral dels menors, i per Aute de 15-03-2013, segons esdeveniments que comportaven una situació de perill concret i determinat pels menors, es va suspendre cautelarment el règim de visites de la mare.

Dels informes elaborats a les actuacions, resulta el que segueix:

Informes del psicòleg de l'UCA, de dates 11-09-2012 i 6-12-2012, posen de manifest la conveniència de continuar el seguiment ambulatori amb el psiquiatre i psicòleg de la UCA i presa supervisada de l'interdictor a l'alcohol. En el darrer dels informes es posava en relleu que no es podia garantir la bona evolució de la pacient ni la seva abstinència a l'alcohol davant de l'incompliment del pla terapèutic.

Els informes de 3-04 i 15-05-2013 indiquen que la mare mostra una actitud col·laboradora, compleix amb el pla terapèutic proposat i presenta una evolució favorable.

L'informe de la psicòloga Sra. B., de 7-02-2013, afirma la idoneïtat de mantenir la custòdia a favor del pare, davant les dificultats de la mare per a mantenir un ànim estable, alhora que recomana que els menors no pernoctin a casa.

Els informes socials de la mare, de 27-03-2013, i del pare, de 4-6-2013, respectivament, asseveren que existeixen factors socials dins del nucli familiar matern que poden constituir un impediment per a la correcta cura i atenció dels menors, mentre que el pare reuneix les condicions

socials, econòmiques i laborals per tenir cura i atenció dels menors i assumir les seves despeses bàsiques.

En data 18-06-2013 les psicòlogues Sres. B. i G. van emetre informe i, en data 23-09-2013 un complement del mateix. En els mateixos dictaminen que els lligams emocionals de la mare amb el fill P. esdevé més segur i sòlid que amb el J. i que de les sessions s'ha copsat que el pare interfereix en la relació materno-filial de forma que desestabilitza l'estat emocional de la mare, la qual cosa és percebuda pels fills i els provoca malestar. També es refereix que el posicionament del pare desacredita la figura materna i que la mare accepta la necessitat d'ajuda professional.

El tribunal a quo analitza aquesta prova i valora la millora de la Sra. E.C.R. respecte del seguiment del tractament per abús de l'alcohol i de les visites de l'UCA, sense que s'hagin produït noves situacions de perill pels menors. Però conclou que la situació no es pot considerar normalitzada, ja que es requereix la continuació dels diferents tractaments per controlar el problema amb l'alcohol i permetre el desenvolupament normal de la relació materno-filial.

Amb posterioritat al dictat de la sentència de primera instància, es va dur a terme l'exploració dels menors J. i P. D'aquesta prova s'extreu que, segons refereixen els menors, la mare, en aquelles dates, encara no hauria assumit una situació de normalitat, tota vegada que no ajuda als menors amb els deures i li costa preparar el sopar, a més de referir la violència que existeix entre ella i la seva parella. Des de que els menors estan amb el pare han millorat el rendiment escolar i el seu comportament, alhora que indiquen com aquest progenitor si s'ocupa d'ells i que volen romandre amb ell.

En data 19-12-2013, les psicòlogues Sres. B. i G., respecte del règim de visites supervisades, van informar que el fill J. havia modificat la seva conducta vers la seva mare de manera satisfactòria, alhora que el menor P. ja no exigeix ser el centre d'atenció de la mare i gaudeix de més autonomia.

Posen en relleu que el pare interfereix a la relació materno-filial però també que la mare ha estat capaç d'implicar-se de manera més activa en la relació amb els fills. Nogensmenys, la mare segueix tenint dificultats a nivell educatiu per a fer respectar les normes i els límits i reconeix que necessita ajuda professional per a determinades situacions. I en atenció al que exposaven recomanaven que no era necessari la supervisió durant dues visites setmanals sinó una quinzenal.

L'informe de L'UCA, de 2-02-2015, refereix que entre els mesos d'agost i octubre de 2014 la Sra. E.C.R. va presentar empitjorament anímic i ingesta abusiva d'alcohol de manera puntual. Des de novembre a gener ha acudit al tractament hospitalari amb regularitat i es va mantenir abstinent a begudes alcohòliques (l'informe de 14-01-2015 exposa tractament intensiu en règim d'hospital de dia de la UCA de dilluns a divendres) i des de mitjans de gener va rebre l'alta per seguir amb tractament ambulatori i reincorporar-se al món laboral. En aquest informe s'indica que no s'observa cap impediment per a tenir cura dels seus fills en dies puntuals.

Els informes de l'UCA de 11 de març i 15 d'abril de 2015 indiquen que l'evolució de la Sra. E.C.R. és favorable, tota vegada que acut a les visites programades amb el psiquiatra i psicòleg, pren supervisadament l'interdictor de l'alcohol i gaudeix d'estabilitat emocional.

En canvi, de l'informe de l'UCA de 10-06-2015 exposa que efectua visites de seguiment ambulatori amb el psiquiatra, psicòleg i educador social i que pren supervisadament l'interdictor de l'alcohol. Quant a la seva evolució manifesta que el mes de maig va patir un episodi d'inestabilitat emocional que va donar lloc a ingesta d'alcohol.

De tot aquest conjunt d'informes, relatius al seguiment dels trastorns que pateix la Sra. E.C.R., així com de l'exploració dels menors J. i P. i del nou informe de les psicòlogues es pot concloure, per una banda que existeix una millora en la situació personal de la Sra. E.C.R. que de mantenir-se podrà comportar en el futur la normalització total de la relació

materno-filial. Però en l'estadi actual de les actuacions, malgrat assisteixi a les visites programades amb psicòlegs, psiquiatres i treballadors socials, encara ha d'aconseguir eliminar els episodis d'instabilitat psicològica que donen lloc a ingesta d'alcohol, tota vegada que, la manca de previsió d'aquests episodis i les conseqüències greument perjudicials dels mateixos per ella i per qui es troba en la seva companyia, sobretot si es tracta dels seus fills menors d'edat, impedeix que aquesta Sala pugui entendre que la situació del progenitor es troba normalitzada en relació al control dels seus trastorns.

Quant al règim de guarda i custòdia, és doctrina reiterada d'aquesta Sala que el paràmetre o criteri que ha de guiar la conducta del tribunal és la consecució de l'interès del menor, el qual no ha de ser confós amb la seva voluntat, de manera que en tota decisió que el pugui afectar, s'ha de prendre la resposta que esdevingui més adient en ares a garantir no només la seva dignitat sinó també el seu desenvolupament en totes les facetes (emocionals, relacional, social, escolar, lúdiques, etc.); és a dir, un desenvolupament integral.

Aquesta sala ha de vetllar per l'interès del menor i aquests requereixen d'una estabilitat emocional adequada per a poder desenvolupar-se i créixer com a persones. I des d'aquesta òptica, s'ha de dir que en l'actual situació la mare no es troba en condicions de normalitat per assumir un règim de guarda i custòdia compartida, perquè aquest exigeix que ambdós progenitors puguin desenvolupar idòniament les seves aptituds parentals i tenir cura adequada dels menors en un entorn que afavoreixi el seu desenvolupament integral.

Per tant, mentre la mare no sigui capaç de controlar i normalitzar la seva situació personal i emocional i controli els seus trastorns, no podrà tenir cura adequada dels menors, atès que esdevé difícil cuidar d'una tercera persona quan existeixen supòsits que demostrin que no pot tenir la cura adequada de la seva pròpia persona. Aleshores, s'ha de refusar la petició de donar lloc a una guarda i custòdia compartida.

III.- Pel que fa a la pretensió subsidiària, consistent en que no calgui instar un nou procediment de modificació de mesures, sinó que en aquest procediment es puguin determinar ja el règim de visites sense supervisió, consistent en caps de setmana alterns i meitat de vacances amb la mare, amb pernoctació.

La sentència recorreguda determina en el Considerant XI un sistema progressiu, segons el qual existeix un primer període de dos mesos del règim de visites que s'efectua amb la supervisió d'un familiar. Un segon període de dos mesos, sempre que s'aporti un informe tècnic favorable i un informe de l'UCA que acrediti el seguiment dels tractaments i les visites amb el psicòleg i/o psiquiatra, que serà semisupervisat (la meitat del temps). I, un tercer període de dos mesos, previ informes favorables de l'equip especialitzat de protecció a la infància i de l'UCA, sense supervisió de familiar, així com els desplaçaments.

Transcorreguts aquests períodes, la sentència indica que, a instància de part es podrà instar la modificació del règim de mesures. Contra aquest pronunciament d'alça la part recurrent per quant considera que la pròpia resolució ja podria fixar el règim de visites en caps de setmana alterns i meitat de vacances.

Aquesta pretensió no pot ésser acollida pels raonaments següents. L'interès dels menors exigeix, en ares de la seva consecució, que s'examini en el moment de la modificació de les mesures establertes, que comportarien un augment del règim de comunicació de la mare de ser acollides, quines són les circumstàncies reals en aquell precís moment i si aquestes abonen l'augment dels contactes materno-filials o no.

Així, com que qualsevol canvi del règim de comunicació afecta ineluctablement als menors, serà necessari analitzar amb detall quin és la incidència del canvi en els mateixos i si aquesta alteració o mutació del règim s'adequa amb l'assoliment del seu desenvolupament i benestar

integral, de manera que, si s'escau, serà adient portar a terme de nou una exploració dels mateixos per a copsar l'evolució del règim establert i el seu funcionament també des de la seva perspectiva, sense evitar caure en el parany de confondre voluntat del menor amb interès del mateix.

En atenció, per tant, a aquestes raons la resposta judicial de la instància ha de ser també mantinguda.

I encara més. Consta a les actuacions que el recurs fou admès a un sol efecte, de manera que, atesa la manca de consecució en la normalització de les relacions materno-filials, segons consta en aquesta alçada, s'ha de mantenir, sota la supervisió del Batlle encarregat de l'execució del present procés judicial, el règim progressiu de comunicació de la mare amb els fills.

V.- Resta per analitzar el quantum de la pensió d'aliments establerta a favor dels fills menors. La mare considera que amb el seu salari (1761,91 euros) no pot fer front a la pensió d'aliments, ja que té unes despeses ordinàries de 2.451,58 euros i ha estat declarada en situació d'insolvència, mentre que el pare percep un sou de més de 2.400 euros, als que s'ha d'afegir la feina en una botiga x. i durant els mesos d'estiu pel Comú x. Afegeix, respecte de les despeses extraordinàries que sufragaria el 50%, però no les d'activitats extraescolars o lleure.

Per la seva part, el pare considera que la pensió s'hauria d'incrementar com a mínim a 700 euros mensuals perquè la mare percebia, segons extracte bancari, l'import de 2.209 euros mensuals. Afegeix que la Sra. E.C.R. ha deixat de tenir la despesa de lloguer de 700 euros, atès que s'allotja en un apartament "regalat" per uns familiars. Consegüentment, la pensió per aliments s'hauria de fixar com a mínim en 700 euros mensuals i la meitat de les despeses extraordinàries dels menors, incloses les activitats extraescolars i de lleure.

Esdevé doctrina reiterada d'aquesta Sala que la pensió d'aliments pels fills menors requereix un judici de ponderació entre les necessitats dels alimentistes i les possibilitats econòmiques de l'alimentant, que s'ha de determinar en consonància amb el principi de proporcionalitat. Així, no ressurt de les actuacions que els menors tinguin necessitats especials sinó que tot el debat en aquesta alçada es situa en les possibilitats econòmiques dels progenitors.

Consta a les actuacions un Aute, de data 11-06-2012, que declara en situació de pobresa a la part defenent, tota vegada que considera que el seu salari és de 1761,91 euros i que té despeses de primera necessitat de 2.451,58 euros, així com un saldo creditor en el banc de 1.595,41 euros. En canvi, (folis 141 i ss) s'observa que la nòmina de la Sra. E.C.R. és de 2.127, 31 euros els mesos de març a agost i de 2.209,14 euros de setembre a novembre de 2012. És a dir, quelcom més de 400 euros en relació a allò establert en l'Aute.

Al rotlle del present recurs consta (folis 117 i ss) que el salari de la Sra. E.C.R. és de 2.193 euros i ressenya que solament percep el sou de 962 euros mensuals, degut a les retencions que s'efectua per la Batllia en el marc de les presents actuacions.

Aquest primer escull no pot ésser pres en consideració, per quant les retencions que s'efectuen en el marc de la present causa són, precisament, per atendre al compliment de les obligacions establertes en les presents actuacions, de manera que l'incompliment no es pot emprar com a argument per a obtenir una reducció dels aliments.

El segon escull que resta sense objecte, en atenció al que s'acaba d'exposar, però que no obstant serà analitzat, és que les despeses mensuals que suporta ascendeixen a 974,54 euros, entre les que inclou despeses de telèfon i de retorn de préstecs, així com de comunitat, de manera que oblida que les obligacions d'aliments són preferents en relació als demés deutes i, per tant, han de ser objecte d'una atenció prioritària.

Aleshores, en funció, per tant, del salari observat, que es situa entorn dels 2.200 euros, com a evidència de les possibilitats econòmiques de la part alimentant, i de la manca de preferència en aquesta alçada de les despeses enumerades, s'ha de confirmar l'establiment d'una pensió de 300 euros per fill, que juntament amb la capacitat econòmica del pare, permeten cobrir el concepte d'aliments en sentit ampli. En aquest sentit, esdevé oportú refusar tant el motiu de recurs de la mare com la pretensió del pare en ordre a l'alteració de la pensió d'aliments establerta.

I, finalment, tampoc pot ésser atesa la petició de la mare de no voler fer-se càrrec del 50% de les despeses extraescolars o de lleure. En efecte, la sentència determina, en el seu XIII Considerant, que les despeses extraordinàries (no previsibles o mancades de regularitat i de dispendi necessari) es satisfaran per meitats iguals.

En canvi, les despeses extraescolars o de lleure, si bé recomanables en ares al desenvolupament del menor, però no estrictament necessàries com les extraordinàries, de manera que, malgrat el que sustenta el pare, no poden ésser incloses dins d'aquestes, s'hauran de consensuar de forma prèvia entre els progenitors. Aleshores, si s'assoleix l'acord es satisfaran per meitat, mentre que si no s'obté l'acord, el progenitor que decideix la seva realització haurà de sufragar el cost i sense perjudici d'acudir a l'autoritat judicial en relació a la natura de la despesa.

I aquest règim diferenciat de les despeses extraordinàries i de les extraescolars i de lleure a la sentència, possibilita que, quant a aquestes darreres, no s'imposa el pagament al 50% de les mateixes si no són consentides per ambdós progenitors. Per tant, esdevé una resposta que resulta adequada a la dinàmica de comunicació tensa i entre els progenitors, arran de les circumstàncies esdevingudes, i s'ha de mantenir i, per tant, amb confirmació de la resolució d'instància.

VI.- La desestimació del recurs interposat no s'ha de traduir en matèria de costes processals en la imposició al recurrent, atès que es tracta d'un procediment de família on es discuteix el règim de guarda dels menors i aquest extrem, junt a l'especial natura dels interessos en conflicte, justifica la no imposició.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposats per la representació processal de la Sra. E.C.R. contra la sentència d'instància, dictada en data 16-10-2013, i confirmar la mateixa. No s'escau efectuar imposició de les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-